

DOTZENA TROBADA D'ESCOLES MALLORQUINES

Margalida Munar

Han passat dotze anys d'ençà de la primera Trobada d'Escoles Mallorquines. Dels nou centres que participaren en l'encontre que es celebrà a Lluç, hem passat als 205 que ara fan parcialment o totalment l'ensenyament en català.

Anam a més. Per això i per donar testimoni de la bona feina i els bons resultats que aconseguim des de les escoles mallorquines volguérem dir-ho públicament en una gran festa.

La preparació de l'activitat es va iniciar als centres partint d'una proposta: l'elaboració conjunta d'una obra plàstica de gran magnitud, un mural que alhora que mantenia la personalitat de cada un dels seus segments, oferia el missatge i la força del treball col·lectiu. Es tractava de cosir o aferrar sobre tela de sac blava o blanca elements aportats pels alumnes.

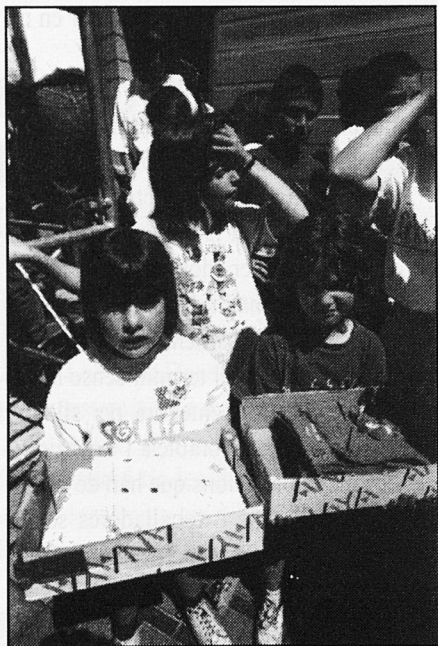
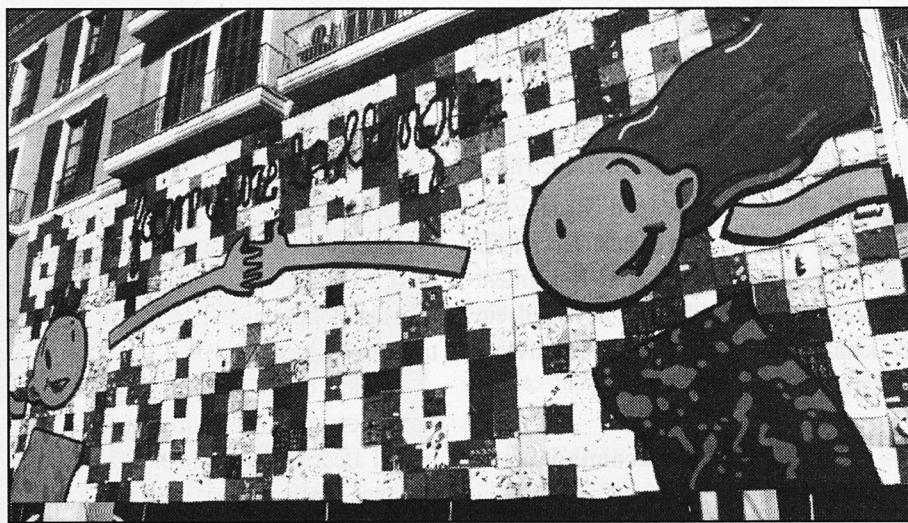

Foto: Joan Celià

Hi treballaren totes les edats i a més ampliàrem la proposta a d'altres aspectes: debats, poemes, dibuixos i vídeos,... de manera que s'organitzàs una setmana de la

"FACEM VIURE LA LLENGUA".

El dia de la Trobada, a la Plaça Major hi acudiren famílies i professorat. Poc a poc, però decididament es muntà l'obra col·lecti-

llengua i s'implicàs així a famílies, barris i pobles.

A l'hora de preparar l'elaboració dels fragments del mural era com si s'haguessin buidat les butxaques de tots els infants: botons, joguets i un seguit d'objectes insoportats deixaren l'anonimat i passaren a formar part de l'obra conjunta.

Cada centre aportà deu fragments per al gran mural de les escoles mallorquines. Amb la resta se'n feren un per al seu centre, per al barri o per a la biblioteca.

El dia de la Trobada ve ser especial. No tothom tenia clar que d'un fragment de tela de sac en resultàs una espectacular obra d'art.

Què podien expressar un milenar de "padacets"? Moltes coses. Expressaren que a les escoles mallorquines ens agrada fer una educació viva. Ens agrada lligar la nostra feina amb la problemàtica de l'entorn i per això el missatge de l'encontre va ser:

va. Del primer al darrer centre pujaren amb il·lusió a dipositar la seva aportació i a veure de prop el treball de tants i tants companys.

De prop vèiem petites obres d'art. Copinyes, cornets i cavallets de la mar ens arribaren de les costes. Cossiers, cascavells i flocs de colors, del Pla. D'enfora, en canvi, descobrirem la perspectiva de l'obra conjunta: la tela de llengües que ens suggerien Maria Lluïsa Aguiló i Maria Horrach, els ninots del dibuixant Pere Joan i el treball de milers de nins i nines.

El gran mural cobrí un dels seus objectius en sumar-se a l'acte multitudinari de la II Diada per la Llengua i la Cultura, i en nom de les escoles mallorquines expressà la voluntat d'una educació viva, lúdica i creativa.

Un mural que la nostra Universitat ha volgut acollir en un dels seus edificis. □